15/08/2024

Αιτωλίας Δαμασκηνός: «Σήμερα ο θάνατος μετατρέπεται σε θρίαμβο ζωής»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Με λαμπρότητα εορτάσθηκε σε ολόκληρη την Ιερά Μητρόπολη Αιτωλίας και Ακαρνανίας η μεγάλη Θεομητορική Εορτή της Κοιμήσεως της Υπεραγίας Θεοτόκου, ιδίως στους πολλούς Ενοριακούς Ναούς, στις Ιερές Μονές και τα Εξωκκλήσια που είναι αφιερωμένα στην Χάρη της.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός, το απόγευμα της παραμονής, Τετάρτη 14 Αυγούστου 2024, μετέβη στο Θέρμο και χοροστάτησε στην ακολουθία του μεγάλου πανηγυρικού Εσπερινού και των Εγκωμίων της Υπεραγία Θεοτόκου που τελέσθηκαν στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου, πλαισιούμενος από τον Πρωτοσύγκελλο και Προϊστάμενο του Ιερού Ναού, Αρχιμ. Θεόκλητο Ράπτη, τον Αρχιερατικό Επίτροπο Θέρμου, Πρωτοπρ. Βασίλειο Λάμπο, τον Πρωτοπρ. Σπυρίδωνα Λόντο, Κληρικό της

Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών και τους Διακόνους π. Δημήτριο Λαγούδη και π. Ιάκωβο Τρομπούκη.

Πριν την απόλυση του Εσπερινού κήρυξε τον θείο λόγο στο πλήθος των πιστών που κατέκλυσαν τους χώρους του Ιερού Ναού, μεταξύ των οποίων ο Δήμαρχος Θέρμου κ. Σπυρίδων Κωνσταντάρας και άλλοι εκπρόσωποι τοπικών αρχών και συλλόγων.

Το πρωί της κυριωνύμου ημέρας ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός μετέβη στο Αιτωλικό, στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου, όπου φυλάσσεται η θαυματουργή Ιερά Εικόνα της Παναγίας «Η Φοβερά Προστασία».

Χοροστάτησε στην ακολουθία του Όρθρου και προεξήρχε στην πανηγυρική Θεία Λειτουργία, κατά την απόλυση της οποίας απένειμε το οφφίκιο του Πρωτοπρεσβυτέρου στον Προϊστάμενο του Ναού π. Θεόδωρο Ζήση.

Σε όλους τους Ιερούς Ναούς και τις Ιερές Μονές της Ιεράς Μητροπόλεως οι Ιερείς ανέγνωσαν την Ποιμαντορική Εγκύκλιο του Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ. Δαμασκηνού για την εορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου που ακολουθεί:

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ
Προς το χριστεπώνυμον πλήρωμα της καθ’ ημάς Ιεράς Μητροπόλεως

Αγαπητοί μου Πατέρες και αδελφοί,
Παιδιά μου εν Κυρίω αγαπημένα.

Πανηγυρίζει η Εκκλησία μας σήμερα. Μεγαλύνει και κατευοδώνει την Παναγία μας. Ψάλλει ύμνους ιεροπρεπείς και δοξολογεί την Κοίμησή της. «Η πηγή της ζωής

προς την ζωήν δια μέσου του θανάτου μετάγεται» αναφωνεί ο ιερός Δαμασκηνός. Αν είχαμε φωνή αρχαγγέλου, θα μπορούσαμε κι εμείς να βοήσουμε αξίως το «Χαίρε» στην σεμνή Μητροπάρθενο, που σήμερα ενώπιόν μας βρίσκεται στην νεκρική της κλίνη. Αν είχαμε την πέννα του Οσίου Ιεροθέου του Αρεοπαγίτου, θα μπορούσαμε να συνθέσουμε για Εκείνη γλυκύτατους εξόδιους ύμνους και να ψάλλουμε τα μεγαλεία της. Αν είχαμε το χρωστήρα του Αγίου Λουκά, θα αποδίδαμε με περισσή καλλιτεχνία το πρόσωπό της. Μην έχοντας όμως τέτοια χαρίσματα, περιοριζόμαστε στο να αποθέσουμε ευλαβικά στη χάρη της τα ευωδιαστά ροδοπέταλα της ευγνωμοσύνης και της τιμής μας τούτη την επίσημη ημέρα.

Επιστεγάζει η εορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου την όλη αγιασμένη πορεία της στην γη. Γιατί το πέρασμα της Θεοτόκου από τούτον τον κόσμο ήταν μια πορεία μέσα στην χάρη. Ολόκληρη η ζωή της υπήρξε ένας ευαγγελισμός για το ανθρώπινο γένος, από τον ευαγγελισμό της συλλήψεώς της ως τον ευαγγελισμό της μεταστάσεώς της. Η σύλληψή της απετέλεσε την αρχή των καλών ειδήσεων, τον ευαγγελισμό για το υπέργηρο ζεύγος του Ιωακείμ και της Άννας. Κι αν η εξορία του Αδάμ από τον Παράδεισο υπήρξε η τραγικώτερη ώρα στην ιστορία του κόσμου, η γέννηση της Παρθένου σηματοδότησε την απαρχή και το φως της ελπίδος. Αφιερώθηκε στον Θεό, προσφέρθηκε στον Ναό, εισήλθε στα Άγια των Αγίων. Μια ζωή παραδομένη στο θέλημα του Θεού.

Και έπειτα ακολούθησε ο Ευαγγελισμός της συλλήψεως του Ιησού, το κατ’ εξοχήν γεγονός που σφράγισε καθοριστικά την ζωή της. Ήξερε η Παναγία μας να υπομένει, να σιωπά, να φυλάττει εν τη καρδία της πάντα τα ρήματα του Υιού της, προσπαθώντας να καταλάβει το βάθος τους και να εισδύσει στο μεγαλείο τους: όταν Τον έψαχνε απεγνωσμένη δωδεκαετή στο Ναό, όταν Τον άκουγε να κηρύττει, όταν Τον έβλεπε να θαυματουργεί, όταν παραστεκόταν στην Σταύρωση. Δυνατή στην ανείπωτη εκείνη θλίψη, σεμνή στην ασύλληπτη χαρά της Αναστάσεως. Όλες τις ημέρες του βίου της υπόδειγμα αγιοσύνης, πηγή παρηγοριάς, φιλόστοργη καταφυγή των ανθρώπων. Και τέλος ο ευαγγελισμός της Μεταστάσεώς της από τον αρχάγγελο Γαβριήλ ήταν η επιβεβαίωση της αγιασμένης ζωής της.

© Γραφείο Τύπου Ι.Μ.Α.Α.

© Γραφείο Τύπου Ι.Μ.Α.Α.

Βιώνει την αναγγελία της μεταστάσεώς της ως ευαγγελισμό, ως χαρμόσυνη είδηση, καθώς παραδίδει την ψυχή της στα άχραντα χέρια του Υιού της. Κατά την Κοίμησή της δεν είναι πια η ίδια βρεφοκρατούσα, αλλά βασταζόμενη στην αγκαλιά του Κυρίου. Και χαίρει χαρά μεγάλη που βρίσκεται κοντά Του, στους κόσμους του ουρανού, που δέχεται τα αιώνια βραβεία της απαράμιλλης αρετής της, την αμοιβή της ταπεινής υπακοής της. Απολαμβάνει την απερίγραπτη δόξα του Υιού της. «Και συν αυτή πληρούνται τα σύμπαντα χαράς» ψάλλει θριαμβευτικά ο ιερός υμνογράφος. «Αγάλλονται οι γηγενείς», κοσμούμενοι από την δόξα της Παναγίας, που αντανακλάται σ’ όλους μας, αποτελώντας αφορμή υπέρτατης χαράς.

Για αιώνες η Εκκλησία ατενίζει και εμπνέεται από τον θάνατο Εκείνης, που έδωσε την ζωή στον Λυτρωτή μας. Μελετώντας την Κοίμησή της ανακαλύπτει και βιώνει τον θάνατο όχι ως φόβο και χωρισμό, αλλά ως λαμπρή και αυθεντική αναστάσιμη χαρά. «Εν τη γεννήσει σου σύλληψις άσπορος, εν τη κοιμήσει σου νέκρωσις άφθορος» ψάλλει. Ο θάνατος μετατρέπεται σε θρίαμβο ζωής, σε πανηγύρι, σε «αυγή μυστικής ημέρας». Γι’ αυτό η γιορτή δεν έχει καθόλου πόνο, θρήνους και θλίψη, αλλά μόνο φως και χαρά.

Μέσα σε αυτό το εόρτιο φως μας καλεί η Παναγία μας σήμερα «θεαρχίω νεύματι» να ‘ρθούμε κοντά της: «Κηδεύσατέ μου το σώμα συναθροισθέντες ενθάδε....», στη Γεθσημανή της ψυχής μας, εν τω χωρίω της καρδιάς μας, στον τόπο της αγωνίας και των δακρύων μας. Γι’ αυτό είμαστε ομοθυμαδόν συναθροισμένοι στους ναούς. Άλλοι έφθασαν γονατιστοί στην χάρη της, άλλοι διανυκτέρευσαν σε γραφικά εξωκκλήσια, άλλοι μαυροφορέθηκαν από ευλάβεια· καθένας μας με αναμμένο το αγιοκέρι της ευγνωμοσύνης μας σε Εκείνη. Όλοι χωρούμε στην αγκαλιά της. Δεν

μας χωρίζουν διαφορές, δεν μας διαιρούν τα φθαρτά και εφήμερα του κόσμου τούτου, δεν μας πτοούν οι αντιξοότητες. Δεν είμαστε εγκαταλελειμμένοι και ορφανοί. Έχουμε Μητέρα εμείς!

Έχουμε Μητέρα εσένα, Δέσποινα Θεοτόκε. Σε σένα στρέφουμε τα αποσταμένα βλέμματά μας, όταν πληθαίνουν οι θλίψεις γύρω μας, όταν λυγίζουν τα γόνατά μας από το βάρος της ενοχής μας, όταν μας συνθλίβουν τα βάσανα. «Υπό την σην ευσπλαγχνίαν καταφεύγομεν». Άπλωσε και πάλι προστατευτικά το μαφόριό σου και σκέπασέ μας. Στάλαξε υπομονή και παρηγοριά στην ζωή μας με την διαρκή αγαπητική παρουσία σου. «Η της χαράς δεξαμένη το πλήρωμα» γέμισε με χαρά τις φτωχές μας καρδιές. Την έχουμε τόσο πολύ ανάγκη στις ημέρες μας! Δώσε να βιώσουμε φέτος με την μεσιτεία σου τον προσωπικό μας ευαγγελισμό, και να αναφωνήσουμε με τον υμνωδό: «Χαίρε μητροπάρθενε, χαίρε θεόνυμφε, χαίρε θεία σκέπη... Χαίρε Κεχαριτωμένη»!

Χρόνια πολλά και ευλογημένα !

Μετά πατρικών ευχών και αγάπης,

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΑΣ

+ Ο ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

© Γραφείο Τύπου Ι.Μ.Α.Α.

© Γραφείο Τύπου Ι.Μ.Α.Α.

Γραφείο Τύπου Ι.Μ.Α.Α.

Γραφείο Τύπου Ι.Μ.Α.Α.

Γραφείο Τύπου Ι.Μ.Α.Α.

Γραφείο Τύπου Ι.Μ.Α.Α.

© Γραφείο Τύπου Ι.Μ.Α.Α.

© Γραφείο Τύπου Ι.Μ.Α.Α.

© Γραφείο Τύπου Ι.Μ.Α.Α.

© Γραφείο Τύπου Ι.Μ.Α.Α.

© Γραφείο Τύπου Ι.Μ.Α.Α.

© Γραφείο Τύπου Ι.Μ.Α.Α.

Γραφείο Τύπου Ι.Μ.Α.Α.

Γραφείο Τύπου Ι.Μ.Α.Α.

Γραφείο Τύπου Ι.Μ.Α.Α.

© Γραφείο Τύπου Ι.Μ.Α.Α.

© Γραφείο Τύπου Ι.Μ.Α.Α.

© Γραφείο Τύπου Ι.Μ.Α.Α.

© Γραφείο Τύπου Ι.Μ.Α.Α.

© Γραφείο Τύπου Ι.Μ.Α.Α.

© Γραφείο Τύπου Ι.Μ.Α.Α.

© Γραφείο Τύπου Ι.Μ.Α.Α.